

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/152/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716213361
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6716213361.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a členov senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobcu: R.. Y.. U. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom W.. L. XXXX/X, A., občan SR (právny nástupca pôvodne v žalobe označenej žalobkyne), proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, Chlumeckého 2, 820 12 Bratislava 212, o zaplatenie náhrady škody vo výške 49 954 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 9C/176/2016-351 zo dňa 3. apríla 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 29. 05. 2017 zamietol (výrok I.). Konanie v časti o zaplatenie sumy 27 400 € zastavil (výrok II.). Žalobu v časti o zaplatenie sumy 22 554 € s príslušenstvom zamietol (výrok III.). O trovách konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 z. Z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že „žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva“.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že pôvodne v žalobe označená žalobkyňa XX H. sa žalobou podanou voči žalovanému domáhala náhrady škody vo výške 49 954 € s príslušenstvom. V priebehu konania pôvodne v žalobe označená žalobkyňa bezodplatne postúpila Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 29. 05. 2017 pohľadávku zodpovedajúcu žalobou uplatnenému nároku na náhradu škody s prísl. na nového žalobcu R.. Y.. U. H. a žiadala, aby súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu; novo označený žalobca súhlasil s prevzatím predmetnej pohľadávky, ako aj so vstupom do konania na miesto pôvodnej žalobkyne. Okresný súd uznesením zo dňa 06. 11. 2018 pripustil zmenu na strane žalobcu a v ďalšom konaní pokračoval s novým žalobcom označeným v záhlaví rozsudku. Žalobu podanú voči žalovanému právna predchodkyňa žalobcu odôvodnila tým, že škoda, ktorej náhrada je predmetom žaloby jej vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia Správy katastra Zvolen zo dňa 29. 10. 2008 č. V XXXX/XX, ktorým došlo k povoleniu vkladu vlastníckeho práva v prospech kupujúcej I. H. na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 13. 08. 2018, ktorú uzatvorila s predávajúcim spoločnosťou Sekier, s. r. o., a predmetom ktorej bol byt č. L. nachádzajúci sa na 4. poschodí vo vchode č. XX bytového domu, súp. č. XXXX na ulici U.. S. vo A. spolu so spoluvlastníckym podielom tam označeným na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a pozemku, na ktorom je predmetný bytový dom postavený. Voči uvedenému rozhodnutiu Správy katastra Zvolen podala protest Krajská prokuratúra v Banskej Bystrici pod č. Kd XXX/XX-XX zo dňa 24. 02. 2010; Správa katastra Zvolen, ani Katastrálny úrad Banská Bystrica svojim rozhodnutím č. UPo 3/2010 zo dňa 06. 04. 2010 tomuto protestu nevyhoveli. Krajský prokurátor v Banskej Bystrici podal dňa 17. 06. 2010 na Krajskom

súde v Banskej Bystrici žalobu o zrušenie rozhodnutia Správy katastra Zvolen o povolení vkladu č. V XXXX/XX zo dňa 29. 10. 2008. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 24S/58/2010-59 zo dňa 24. 09. 2010 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. k. 10Sžr/1/2011 zo dňa 08. 06. 2011 zrušil rozhodnutie Správy katastra Zvolen zo dňa 29. 10. 2008 č. V XXXX/XX. V dôvodoch rozhodnutia súdy oboch inštancií uviedli, že žalovaný rozhodol nezákonne, pretože Kúpna zmluva zo dňa 13. 08. 2008 bola podľa § 39 Občianskeho zákonníka od počiatku absolútne neplatná pre rozpor so zákonom, a to konkrétne pre rozpor s ustanovením § 16 ods.1 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Následne Správa katastra Zvolen rozhodla rozhodnutím č. V XXXX/XXXX dňa 18. 10. 2011 tak, že zamietla návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, a to s poukazom na uvedené rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici a Najvyššieho súdu SR. Pôvodne v žalobe označená žalobkyňa v 30 dňovej lehote podala proti tomuto rozhodnutiu Správy katastra Zvolen opravný prostriedok. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 26Sp/8/2011 z 18. 06. 2012 predmetné rozhodnutie Správy katastra Zvolen ako vecne správne potvrdil. Proti predmetnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sa pôvodne v žalobe označená žalobkyňa odvolala; Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 1Sžr/146/2012 zo dňa 13. 08. 2013, právoplatným dňa 09. 10. 2013 rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici potvrdil. Dňom 09. 10. 2013 nadobudlo rozhodnutie Správy katastra Zvolen o zamietnutí návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na podklade Kúpnej zmluvy zo dňa 13. 08. 2008 právoplatnosť a vykonateľnosť. Pôvodne v žalobe označená žalobkyňa sa žalobou podanou na Okresnom súde Zvolen, vedenou pod sp. zn. 12C/218/2011 domáhala voči predávajúcemu spoločnosti Sekier, s. r. o., vydania bezdôvodného obohatenia. Okresný súd Zvolen rozsudkom zo dňa 07. 10. 2014 priznal žalobkyni titulom vydania bezdôvodného obohatenia nárok na zaplatenie sumy v celkovej výške 49 764,02 € spolu s príslušenstvom, a to v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1547/2014 zo dňa 10. 03. 2016. Na podklade uvedených rozhodnutí podala dňa 13. 07. 2016 pôvodne v žalobe označená žalobkyňa na Exekútorskom úrade súdneho exekútora JUDr. Y. návrh na vykonanie exekúcie, ktorý je vedený pod sp. zn. Ex 2523/2016. V rámci predmetnej exekúcie bola do podania žaloby o náhradu škody (t. j. do podania žaloby v tejto veci) vymožená súdnym exekútorom suma 524,94 €. Pôvodne v žalobe označená žalobkyňa odôvodnila podanie žaloby voči žalovanému tým, že žalobu o náhradu škody podala z dôvodu právnej istoty (v dôsledku plynutia premlčacej doby pri náhrade škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci). Žalobou uplatnenú náhradu škody špecifikovala žalobkyňa v žalobe nasledovne:

- 46 803,43 € ako kúpna cena bytu spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,5 % od 13. 08. 2008 do zaplatenia,
- 66,39 € ako poplatok za zavkladovanie do katastra s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 13. 08. 2008 do zaplatenia,
- 99,50 € ako poplatok za konanie sp. zn. 11C/45/09 s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % od 14. 04. 2009 do zaplatenia,
- 90,50 € ako poplatok za konanie sp. zn. 8C/172/09 s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % od 20. 07. 2009 do zaplatenia,
- 7,32 € ako daň z nehnuteľnosti uhradená MsÚ Zvolen s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % od 03. 03. 2010 do zaplatenia,
- 7,32 € ako daň z nehnuteľnosti uhradená MsÚ Zvolen s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,25 % od 12. 05. 2011 do zaplatenia,
- 245,64 € ako uhradené nájomné za neplatiacich nájomníkov správcovi bytového domu s ročným úrokom z omeškania vo výške 8,5 % od 31. 10. 2008 do zaplatenia,
- 122,82 € ako uhradené nájomné za neplatiacich nájomníkov správcovi bytového domu s ročným úrokom z omeškania vo výške 7,5 % od 14. 11. 2008 do zaplatenia,
- 122,82 € ako uhradené nájomné za neplatiacich nájomníkov správcovi bytového domu s ročným úrokom z omeškania vo výške 6,5 % od 15. 12. 2008 do zaplatenia,
- 122,82 € ako uhradené nájomné za neplatiacich nájomníkov správcovi bytového domu s ročným úrokom z omeškania vo výške 10,5 % od 15. 01. 2009 do zaplatenia,
- 122,82 € ako uhradené nájomné za neplatiacich nájomníkov správcovi bytového domu s ročným úrokom z omeškania vo výške 10 % od 13. 02. 2009 do zaplatenia,
- 122,82 € ako uhradené nájomné za neplatiacich nájomníkov správcovi bytového domu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,50 % od 13. 03. 2009 do zaplatenia,
- 122,82 € ako uhradené nájomné za neplatiacich nájomníkov správcovi bytového domu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9,25 % od 14. 04. 2009 do zaplatenia,
- 130,00 € ako uhradené nájomné za neplatiacich nájomníkov správcovi bytového domu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % od 14. 05. 2009 do zaplatenia,

- 130,00 € ako uhradené nájomné za neplatiacich nájomníkov správcovi bytového domu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % od 15. 06. 2009 do zaplataenia,
- 130,00 € ako uhradené nájomné za neplatiacich nájomníkov správcovi bytového domu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % od 14. 07. 2009 do zaplataenia,
- 130,00 € ako uhradené nájomné za neplatiacich nájomníkov správcovi bytového domu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % od 14. 08. 2009 do zaplataenia,
- 130,00 € ako uhradené nájomné za neplatiacich nájomníkov správcovi bytového domu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % od 14. 09. 2009 do zaplataenia,
- 130,00 € ako uhradené nájomné za neplatiacich nájomníkov správcovi bytového domu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % od 14. 10. 2009 do zaplataenia,
- 130,00 € ako uhradené nájomné za neplatiacich nájomníkov správcovi bytového domu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % od 13. 11. 2009 do zaplataenia,
- 130,00 € ako uhradené nájomné za neplatiacich nájomníkov správcovi bytového domu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % od 15. 12. 2009 do zaplataenia,
- 130,00 € ako uhradené nájomné za neplatiacich nájomníkov správcovi bytového domu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % od 14. 01. 2010 do zaplataenia,
- 122,00 € ako uhradené nájomné za neplatiacich nájomníkov správcovi bytového domu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % od 15. 03. 2010 do zaplataenia,
- 575,00 € ako uhradené nájomné za neplatiacich nájomníkov správcovi bytového domu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % od 23. 08. 2010 do zaplataenia,
- 160,00 € ako uhradené nájomné za neplatiacich nájomníkov správcovi bytového domu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % od 15. 09. 2010 do zaplataenia.

K jednotlivým žalobou uplatneným nárokom pôvodne v žalobe označená žalobkyňa v žalobe uviedla, že na základe rozhodnutia Správy katastra Zvolen o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, uhrádzala od septembra 2008 do októbra 2011 platby spojené s užívaním bytu, pričom tak plnila za nájomníkov bytu, resp. spoločnosť Sekier, s. r. o., keďže na základe rozhodnutí vydaných v správnom konaní bolo konštatované nezákonné rozhodnutie o povolení vkladu na podklade absolútne neplatnej kúpnej zmluvy. Uvedené platby vykonávala napriek tomu, že byt užívali nájomníci, ktorí neuhrádzali platby spojené s užívaním bytu. Pokiaľ by však nedošlo k nezákonnému rozhodnutiu správy katastra, nikdy by nebola povinná uhrádzať náklady ako vlastníčka bytu za spoločnosť Sekier, s. r. o., ktorým plnením jej vznikla škoda.

1.2 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalobkyňa si takto uplatnenú náhradu škody pred podaním žaloby na súd uplatnila listom zo dňa 20. 01. 2016 cestou Katastrálneho odboru, Okresného úradu Zvolen na Ministerstve vnútra SR, kde tiež 21. 01. 2016 zaslala poštou návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Dňa 27. 01. 2016 jej bolo doručené oznámenie Ministerstva vnútra SR, že jej žiadosť bola odstúpená vecne a miestne príslušnému Úradu geodézie, kartografie a katastra SR s poukazom na § 28 zákona č. 575/2001 Z. z. s tým, že uvedený orgán je ústredným orgánom štátnej správy pre geodéziu, kartografiu a kataster nehnuteľností. Dňa 24. 03. 2016 bolo pôvodne v žalobe označenej žalobkyne doručené vyjadrenie Úradu geodézie, kartografie a katastra SR k jej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v znení, že jej žiadosti o náhradu škody sa nevyhovuje, pretože právo na vydanie bezdôvodného obohatenia má prednosť pred právom na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. V uvedenej súvislosti poukázal Úrad geodézie, kartografie a katastra SR na nález Ústavného súdu SR, kde ústavný súd konštatuje, že nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánmi štátu môže byť v občianskom súdnom konaní uplatnený až vtedy, keď žalobca nemohol dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto toto bezdôvodné obohatenie na jeho úkor získal a je povinný ho žalobcovi vydať (nálež ÚS SR sp. zn. II. ÚS 165/2012). Ak má teda účastník právneho vzťahu voči druhému účastníkovi právneho vzťahu pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia, škoda mu ešte nevznikla a preto nemôže byť daná zodpovednosť štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Vo vyjadrení k žiadosti pôvodne v žalobe označenej žalobkyne o predbežné prerokovanie nároku poukázal Úrad geodézie, kartografie a katastra SR tiež na to, že nárok na náhradu škody spočívajúci v zaplataení kúpnej ceny a úhrad nájomného za neplatiacich nájomníkov je nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Vo vzťahu k správnym poplatkom za návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností sa Úrad geodézie, kartografie a katastra SR vyjadril tak, že tento poplatok sa platí aj v prípade, že je návrh na vklad zamietnutý. Suma zaplataeného poplatku za vkladové konanie teda nie je škodou. Pokiaľ ide o zaplataenie daní, Úrad geodézie, kartografie a katastra SR s poukazom na

rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR uviedol, že zaplatenie daní sa taktiež nepovažuje za škodu, ale za plnenie povinností vyplývajúcich z predpisov spadajúcich do oblasti verejného (daňového) práva. K súdnym poplatkom uhradeným právnu predchodkyňou žalobcu v iných súvisiacich súdnych onaniach, Úrad geodézie, kartografie a katastra SR vo vyjadrení k žiadosti pôvodne v žalobe označenej žalobkyne o predbežné prerokovanie nároku uviedol, že žiadateľka mala možnosť uplatniť si v týchto konaniach právo na náhradu účelne vynaložených trov konania; tieto súdne poplatky ako trovy konania nemôžu teda predstavovať škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti s rozhodnutím Správy katastra Zvolen.

1.3 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav: Na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 13. 08. 2018, uzatvorenej medzi predávajúcim Sekier, s. r. o., so sídlom vo Zvolene a kupujúcou I. H., bol medzi účastníkmi zmluvy dojednaný prevod vlastníckeho práva k 3-izbovému bytu č. XX, nachádzajúcemu sa na 4. poschodí vo vchode č. XX bytového domu súp. č. XXXX na ulici X. S. vo A. spolu so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu a spoluvlastníckeho podielu na pozemku, na ktorom je predmetný bytový dom postavený. V článku 4 bod 3. Kúpnej zmluvy kupujúci vzal na vedomie, že na základe Nájomnej zmluvy zo dňa 01. 09. 1996, uzatvorenej na dobu neurčitú, predmetné nehnuteľnosti užíva nájomca so svojimi rodinnými príslušníkmi, pričom kupujúcemu bola odovzdaná Zmluva o nájme bytu, ako aj aktuálny evidenčný list pre výpočet úhrady za užívanie bytu nájomcom. V Kúpnej zmluve zo dňa 13. 08. 2018 bola dojednaná kúpna cena vo výške 1 410 000 Sk (46.803,43 €), ktorú sa kupujúca zaviazala uhradiť predávajúcemu najneskôr v deň uzavretia zmluvy. V článku 8 kúpnej zmluvy sa účastníci zmluvy dohodli, že správny poplatok za vklad do katastra nehnuteľností vo výške 2.000 Sk (66,39 €) znáša kupujúci v zmysle platných právnych predpisov. Dňa 13. 08. 2008 podali účastníci kúpnej zmluvy návrh na vklad do katastra nehnuteľností Správy katastra Zvolen. Výpisom z účtu právnej predchodkyne žalobcu bola preukázaná úhrada kúpnej ceny dňa 13. 08. 2008. Rozhodnutím Správy katastra Zvolen č. V XXXX/XXXX z 29. 10. 2008 bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností pre právnu predchodkyňu žalobcu na podklade predloženej kúpnej zmluvy. Rozhodnutie o povolení vkladu napadla Krajská prokuratúra v Banskej Bystrici protestom prokurátora, o ktorom Katastrálny úrad v Banskej Bystrici rozhodol dňa 06. 04. 2010 pod č. UPo/3/2010 tak, že protestu prokurátora nebolo vyhovené. V predmetnom proteste prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici poukazoval na § 16 ods. 1, 2, 3 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej aj „Zákon vlastníctve bytov a nebytových priestorov“), pričom argumentoval tým, že ak je nájomcom bytu fyzická osoba, vlastník domu môže previesť do vlastníctva byt len tomuto nájomcovi, a preto s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka je kúpna zmluva, ktorej vklad bol rozhodnutím správy katastra povolený absolútne neplatným právnym úkonom, na čo bol rozhodujúci katastrálny úrad povinný prihliadnuť pri rozhodovaní o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Katastrálny úrad v Banskej Bystrici sa nestotožnil s protestom prokurátora Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici a tomuto protestu nevyhovel. Následne krajský prokurátor v Banskej Bystrici podal na Krajský súd v Banskej Bystrici žalobu o zrušenie rozhodnutia Správy katastra Zvolen č. V XXXX/XXXX zo dňa 29. 10. 2008. Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24. 09. 2010 č. k. 24S/58/2010-59 bolo rozhodnutie Správy katastra Zvolen zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie. Krajský súd v Banskej Bystrici sa stotožnil so žalobcom vo veci uvedenej správnej žaloby v tom, že v zmysle § 16 ods. 1 Zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, nebolo možné dojednať predmetnú kúpnu zmluvu, a preto ju možno považovať za absolútne neplatný právny úkon, na podklade ktorého nemohol byť povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Na odvolanie spoločnosti Sekier, s. r. o., Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 10Sžr/1/2011 zo dňa 08. 06. 2011 rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici potvrdil. Následne bol rozhodnutím Správy katastra Zvolen zo dňa 18. 10. 2011 zamietnutý návrh na vklad predmetnej kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností. Proti uvedenému rozhodnutiu Správy katastra Zvolen podala odvolanie na Krajský súd v Banskej Bystrici V. F.; Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 26Sp/8/2011-29 zo dňa 18. 06. 2012 predmetné zamietajúce rozhodnutie Správy katastra Zvolen potvrdil. Na odvolanie právnej predchodkyne žalobcu Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 1Sžr/146/2012 z 13. 08. 2013 rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici potvrdil. V rozhodnutiach súdov obidvoch inštancií, poukázali sudy na predchádzajúce posúdenie veci v správnom konaní, s ktorým sa stotožnili.

1.4 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 12C/218/2011 sa právna predchodkyňa žalobcu žalobou podanou proti žalovanému Sekier, s. r. o., dňa 01. 08. 2011 domáhala zaplatenia sumy 50 166 €

s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia, a to na podklade absolútne neplatnej Kúpnej zmluvy z 13. 08. 2008 s poukazom na vyššie uvedené závery správneho konania. Žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu 46 803,43 € ako kúpnu cenu bytu, sumu 66,39 € ako poplatok za zavkladovanie vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, sumu 99,50 € ako poplatok za konanie vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 11C/45/2009, sumu 90,50 € ako poplatok za konanie vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 8C/172/2009, 2x 7,32 € ako daň z nehnuteľnosti uhradenú v roku 2010 a v roku 2011, úhrady nájomného za neplatiacich nájomníkov, a to 245,64 €, 6 x po 122,82 €, 9 x po 130 €, 1x 80 €, 1x 122 €, 1x 575 €, 1x 160 € (za obdobie od 10/2008 do 9/2010). Rozsudkom zo dňa 07. 10. 2014 okresný súd v predmetnej veci rozhodol tak, že žalovaného - spoločnosť Sekier, s. r. o. zaviazal zaplatiť žalobkyňi titulom vydania bezdôvodného obohatenia zaplatenú kúpnu cenu 46.803,43 € s príslušenstvom, poplatok za vklad 66,39 € s príslušenstvom, úhradu dane z nehnuteľnosti 2 x po 7,32 € s príslušenstvom a platby za neplatiacich nájomníkov uvedené vo výrokovej časti rozsudku; vo zvyšnej časti žalobu zamietol a v časti, v ktorej pôvodne v žalobe označená žalobkyňa zobrala žalobu späť, konanie zastavil (v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia spojeného so súdnymi poplatkami zaplatenými v iných súdnych konaniach v sume 99,50 € s príslušenstvom, v sume 90,50 € s príslušenstvom a v omylom uplatnenej sume 80 € s príslušenstvom). Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/1547/2014-350 zo dňa 10. 03. 2016 bol predmetný rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdený. Dňa 13. 07. 2016 podala právna predchodkyňa žalobcu u súdneho exekútora R.. R. Y. návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, a to rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/218/2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/1547/2014. Súdny exekútor dňa 15. 07. 2016 vydal upovedomenie o začatí exekúcie. Proti predmetnému upovedomeniu podal povinný - spoločnosť Sekier, s. r. o. námietky, ktoré boli uznesením exekučného súdu zo dňa 22. 08. 2016 zamietnuté. Výpisom zo svojho účtu právna predchodkyňa žalobcu súdu prvej inštancie dokladovala, že na jej účet z titulu vedenej exekúcie bola pred podaním žaloby o náhradu škody dňa 25. 10. 2016 pripísaná suma 266,51 €, dňa 28. 10. 2016 suma 115,04 €, dňa 28. 10. 2016 suma 143,38 €, čo spolu predstavuje sumu 524,93 €.

1.5 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že právna predchodkyňa žalobcu doložila do spisu uznesenie Okresného súdu Zvolen zo dňa 30. 01. 2014, vydané v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 11C/45/2009-270, ktorým bolo konanie zastavené na podklade späťvzatia žaloby právnej predchodkyne žalobcu, proti tam žalovaným XX. V. a X. V., o vypratanie bytu (návrh bol podaný na súde dňa 14. 04. 2009). Konštatoval, že konanie bolo zastavené na podklade písomného späťvzatia žaloby žalobkyňou, ktorá v písomnom späťvzati poukázala na správne konania, na podklade ktorých došlo k zrušeniu vkladu jej vlastníckeho práva k bytu, ku ktorému sa domáhala vypratania, čím stratila aktívnu legitímáciu v spore. O trovách konania bolo rozhodnuté tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z potvrdenia Okresného súdu Zvolen vyplýva, že pri podaní návrhu na vypratanie bytu bol zaplatený súdny poplatok v sume 100 €. Žalobkyňa doložila ďalej do spisu potvrdenie, že na Okresnom súde Zvolen podala dňa 28. 07. 2009 proti žalovaným: R. V. a spol. žalobu o zaplatenie sumy 1.513,60 € s príslušenstvom, vedenú na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 25Ro/194/2009, pričom zaplatila súdny poplatok v sume 90,50 €. Konanie bolo ďalej vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 8C/172/2009. Dňa 23. 01. 2014 podala I. H. v predmetnom konaní späťvzatie žaloby s poukazom na správne konanie, v ktorom bolo zrušené povolenie vkladu jej vlastníckeho práva k bytu, v súvislosti s ktorým sa domáhala uspokojenia nárokov uplatnených v danom konaní. Uznesením sp. zn. 8C/172/2009 zo dňa 11. 03. 2014, právoplatným 15. 04. 2014, Okresný súd Zvolen konanie vedené pod sp. zn. 8C/172/2009 zastavil.

1.6 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že súdny exekútor JUDr. Y. v reakcii na výzvu okresného súdu okresnému súdu listom zo dňa 25. 02. 2019 oznámil, že v exekučnej veci sp. zn. Ex 2523/2016 bola v prospech oprávneného JUDr. H. (v exekučnej veci sp. zn. Ex 2523/2016 došlo k zmene oprávneného na žalobcu tak, ako v prejednávanej veci) v priebehu konania o náhradu škody vymožená suma 26.599,37 €.

1.7 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že žalobca mu predložil rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžr/96/2012 z 26. 06. 2013, kde bolo v obdobnej veci posudzované vkladové konanie na podklade kúpnej zmluvy uzavretej medzi spoločnosťou Sekier, s. r. o., a iným kupujúcim, týkajúce sa iného bytu v danej lokalite, kde Krajský súd v Banskej Bystrici a aj Najvyšší súd SR rozhodli obdobne ako vo veci kúpnej zmluvy žalobcu a spoločnosti Sekier, s. r.

o.,. Na druhej strane bol Najvyšším súdom SR vydaný rozsudok sp. zn. 1Sžr/10/2011 zo dňa 08. 11. 2011, ktorým Najvyšší súd SR správnu žalobu vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu v katastrálnom konaní (na podklade kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi spoločnosťou Sekier, s. r. o. a iným kupujúcim, týkajúcej sa iného bytu v danej lokalite) zamietol, pričom v uvedenom rozhodnutí konštatoval, že nie je splnená materiálna podmienka konania, a to aktívna legitimácia žalobcu. Na rozdiel od záverov predchádzajúcich rozhodnutí v otázke skúmania platnosti kúpnej zmluvy predloženej na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností Najvyšší súd SR zaujal stanovisko, že správny orgán posudzuje platnosť alebo neplatnosť zmluvy v rámci predbežnej otázky, avšak nie z hľadiska účinkov súkromnoprávných, ale z hľadiska vkladu schopnosti do katastra nehnuteľností a o ďalšom postupe rozhoduje situácia, či je zistený nedostatok vkladu schopnosti odstrániteľný alebo nie.

1.8 V písomnom podaní doručenom okresnému súdu dňa 29. 05. 2017 žiadal žalobca, aby súd podľa § 162 ods.1 písm. a/ CSP až do ukončenia exekučného konania vedeného pod sp. zn. Ex 2523/2016 súdnym exekútorom JUDr. R. Y. proti povinnému - spoločnosti Sekier, s. r. o., (v ktorom je vymáhaná pohľadávka žalobcu z titulu bezdôvodného obohatenia) konanie prerušil. Poukázal pritom na to, že v predmetnom exekučnom konaní je vymáhaná jeho pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia, priznaná rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 12C/218/2011, to podľa žalobcu znamená, že v predmetnom exekučnom konaní je riešená otázka vymoženía nároku žalobcu na bezdôvodné obohatenie od spoločnosti Sekier, s. r. o., preto do ukončenia exekučného konania nie je možné podľa žalobcu vyriešiť otázku, či je nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci oprávnený. Žalobca tým reagoval na argumentáciu žalovaného, v rámci ktorej žalovaný poukazyval na nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/165/2012, v zmysle ktorého má vydanie bezdôvodného obohatenia pred právom na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. Okresný súd uvedený návrh žalobcu na prerušenie konania nepovažoval v zmysle § 162 ods.1 písm. a/ CSP za dôvodný, a preto v súlade s § 162 ods. 3 CSP rozhodol o zamietnutí tohto návrhu (výrok I.) spolu s rozhodnutím vo veci samej konštatujúc, že predmetom exekučného konania je vymáhanie pohľadávky, to znamená, že exekučné konanie nemôže byť konaním, v ktorom sa rieši otázka, ktorú by v tomto konaní nebol súd oprávnený riešiť.

1.9 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 03. 04. 2019 žalobca uviedol, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex 2523/2016 súdnym exekútorom JUDr. R. Y. proti povinnému - spoločnosti Sekier, s. r. o., bola v jeho prospech vymožená suma 27 400 €, a preto v uvedenom rozsahu berie žalobu čiastočne späť. Žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu zvyšnej časti žalobou uplatnenej sumy, t. j. aby zaviazal žalovaného uhradiť mu sumu 22 554 € s príslušenstvom, vyčísleným podľa pôvodnej žaloby, pričom nešpecifikoval, ktorých konkrétnych súm príslušenstva vyčísleného podľa žaloby sa predmetné čiastočné späťvzatie žaloby týka a keďže žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil, okresný súd v súlade s ustanovením § 144, § 145, § 146 CSP konanie v časti o zaplatenie sumy 27 400 € zastavil (výrok č. II.)

1.10 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že na základe zisteného skutkového a právneho stavu dospel k záveru, že žalobe žalobcu nemožno vyhovieť. Žalobca sa žalobou domáhal náhrady škody proti štátu zastúpeného príslušným orgánom, ktorým v oblasti katastra nehnuteľnosti je ústredný orgán štátnej správy a to Úrad geodézie, kartografie a katastra SR. Nárok na náhradu škody okresný súd posudzoval v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. a tam uvedených podmienok, za ktorých je možné tento nárok priznať. Poukázal na to, že v zmysle zákonnej úpravy, právo na náhradu škody majú tí, ktorí boli účastníkmi konania a boli poškodení nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť štátu za škodu je objektívnou zodpovednosťou, t. j. bez ohľadu na zavinenie, ktorej sa nemožno zbaviť. V tomto prípade žalobca ako právny nástupca po pôvodnej žalobkyni tvrdil, že táto bola účastníčkou správneho konania, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie, v dôsledku ktorého jej bola spôsobená škoda uplatnená v tomto konaní. Okresný súd preto skúmal, či boli splnené podmienky priznania nároku na náhradu škody v súlade so zákonnou úpravou. Konštatoval, že pre priznanie nároku na náhradu škody je potrebné, aby boli splnené kumulatívne tri podmienky a to 1) nezákonné rozhodnutie, 2) vznik škody, 3) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody. Prvú podmienku, a to nezákonné rozhodnutie považoval okresný súd za preukázanú a medzi stranami sporu aj nespornú, jednalo sa o rozhodnutie Správy katastra Zvolen č. XX. z 29. 10. 2008, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech právnej predchodkyne žalobcu na podklade vyššie citovanej kúpnej zmluvy. Toto rozhodnutie správy

katastra bolo neskôr v správnom konaní zrušené rozhodnutím súdu ako nezákonné rozhodnutie s poukazom na to, že správa katastra nepostupovala v súlade so zákonom, keď povolila vklad vlastníckeho práva na podklade zmluvy, vo vzťahu ku ktorej súdy uviedli, že sa jedná o absolútne neplatný právny úkon. Ďalej okresný súd skúmal, či je splnená druhá podmienka priznania nároku na náhradu škody, a to vznik škody na strane žalobcu, resp. jeho právnej predchodkyne. Zdôraznil, že pojem škoda zákon č. 514/2003 Z. z. bližšie nedefinuje. Podľa § 17 ods.1 uvedeného zákona je možné priznať poškodenému skutočnú škodu a ušlý zisk. Pri výklade uvedených pojmov je potrebné aplikovať všeobecnú úpravu náhrady škody (§ 442 Občianskeho zákonníka), v zmysle ktorej sa škodou vo všeobecnosti chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Pod skutočnou škodou sa rozumie ujma, ktorá znamená zničenie, stratu, zmenšenie, zníženie, či iné znehodnotenie existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou, a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ nie je uvedenie do predošlého stavu vylúčené). Na druhej strane ušlý zisk predstavuje zmarený majetkový prospech, t. j. prekazenie zväčšenia alebo budúceho rozmnoženia majetku poškodeného, ktorý bolo možné očakávať s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, no nenastalo v dôsledku škodnej udalosti. Žalobca sa v tejto veci domáhal náhrady skutočnej škody, pričom tvrdil, že úhradou súm, ktoré si v tomto konaní uplatňuje, sa zmenšil jeho majetok. Žalobca tiež tvrdil, že nebyť nezákonného rozhodnutia, nebolo by k zmenšeniu majetku jeho právnej predchodkyne došlo. Pokiaľ si právna predchodkyňa podanou žalobou uplatňovala nárok na náhradu škody zodpovedajúcej úhrade kúpnej ceny, ktorú zaplatila za kúpu predmetného bytu vo výške 46.803,43 €, súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že zaplatenie kúpnej ceny v zmysle kúpnej zmluvy nie je škodou v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.. Jedná sa o realizáciu zmluvného záväzku, na ktorý sa právna predchodkyňa žalobcu zaviazala v zmysle kúpnej zmluvy, a ktorý bola povinná v súlade so zmluvnými dojednaniaми plniť. Súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej konštatoval, že na základe vykonaných dôkazov mal za preukázané, že k zaplateniu kúpnej ceny došlo pred vydaním predmetného nezákonného rozhodnutia Správy katastra Zvolen, to znamená, že právna predchodkyňa žalobcu bola povinná zaplatiť kúpnu cenu bez ohľadu na výsledok rozhodnutia správneho orgánu. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku zdôraznil, že sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že pokiaľ by správny orgán hneď na začiatku rozhodol o nepovolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na podklade predloženej kúpnej zmluvy a bol by ju vyhodnotil v súlade so závermi vyplývajúcimi z rozhodnutí správnych súdov ako absolútne neplatný právny úkon, bol by predávajúci povinný vrátiť kupujúcej automaticky zaplatenú kúpnu cenu, a teda by nedošlo ku škode na majetku právnej predchodkyne žalobcu spočívajúcej v zaplatení kúpnej ceny. Uvedené tvrdenie žalobcu súd prvej inštancie posúdil ako špekulatívne s odôvodnením, že aj v prípade, že by nebol ihneď povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech žalobkyne na podklade predmetnej kúpnej zmluvy, bolo by na účastníkoch zmluvy ako sa dohodnú na ďalšom postupe ohľadne ich zmluvného vzťahu. Tvrdenie žalobcu o tom, že by mu bola ihneď vrátená kúpna cena, ak by správny orgán nevydal nezákonné rozhodnutie, súd prvej inštancie tak považoval len za hypotetické. Uvedené nič nemení na závere, že na základe absolútne neplatného právneho úkonu vznikol právnej predchodkyňi žalobcu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od pôvodného predávajúceho, t. j. spoločnosti Sekier, s. r. o.. V tejto časti žalobou uplatneného nároku na náhradu škody však už bol právnej predchodkyňi žalobcu priznaný právoplatným rozhodnutím súdu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorý je vymáhaný v exekučnom konaní. Rovnako tak sa v súvislosti so zaplatením správneho poplatku za vkladové konanie súd prvej inštancie stotožnil s obranou žalovaného, že uvedený správny poplatok sa platí za vkladové konanie bez ohľadu na jeho výsledok, t. j. bez ohľadu na to, či by bolo rozhodnutie správneho orgánu kladné alebo záporné. To znamená, že zaplatenie správneho poplatku vo vkladovom konaní nie je škodou, ktorá by súvisela s nezákonným rozhodnutím vydaným Správou katastra Zvolen, pričom zdôraznil, že uvedený správny poplatok nebol následkom nezákonného rozhodnutia, ani ho nezákonné rozhodnutie nevyvolalo. Správny poplatok mala právna predchodkyňa žalobcu uhradiť na základe zmluvného dojednania, čo zmluvným stranám umožňovala zákonná úprava. Rovnako aj v tejto časti žalobou uplatneného nároku na náhradu škody si právna predchodkyňa žalobcu uplatnila nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia proti spoločnosti Sekier, s. r. o., ktorý jej bol priznaný právoplatným rozhodnutím súdu, a ktorý je súčasťou vymáhaného nároku v exekučnom konaní. To, že doposiaľ sa nepodarilo vymôcť predmetné rozhodnutím súdu priznané nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia od povinnej osoby ešte podľa súdu prvej inštancie neznamená, že by právnej predchodkyňi žalobcu vznikla škoda v súvislosti s nezákonným rozhodnutím správneho orgánu. Medzi vznikom škody a nezákonným rozhodnutím totiž musí byť preukázaná aj príčinná súvislosť. O vzťah príčinnej súvislosti

sa jedná, ak vznikla škoda následkom nezákonného rozhodnutia, teda ak je nezákonné rozhodnutie a škoda vo vzájomnom pomere príčiny a následku. Príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím je daná vtedy, ak by škoda pri absencii nezákonného rozhodnutia nevznikla, musí ísť teda o priamu príčinu vzniku škody, nielen sprostredkovanú. Ak by príčinou vzniku škody bola iná skutočnosť, zodpovednosť štátu za škodu nenastane. Nemusí ísť pritom o príčinu jedinú, stačí ak ide o jednu z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku, o ktorého odškodnenie ide a to príčinu podstatnú. V danom prípade za podstatnú príčinu zmenšenia majetku právnej predchodkyne žalobcu je možné podľa súdu prvej inštancie považovať to, že povinný (spoločnosť Sekier, s. r. o.) nesplnil povinnosť uloženú mu súdnym rozhodnutím dobrovoľne, preto sa jej uspokojenia musela právna predchodkyňa žalobcu (a teraz musí žalobca) domáhať núteným výkonom rozhodnutia. Uvedené však nie je podľa súdu prvej inštancie priamym následkom nezákonného rozhodnutia správneho orgánu (Správy katastra Zvolen), ale správania sa povinného, za ktoré správanie štát nemôže niesť zodpovednosť v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., preto súd prvej inštancie žalobu v časti o zaplatenie sumy 22 554 € s prísl. ako nedôvodnú zamietol.

1.11 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že predpokladom úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody voči štátu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je teda preukázanie základných podmienok, a to preukázanie nezákonného rozhodnutia, vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a následkom, t. j. vzniknutou škodou. Vzniknutá škoda musí byť spôsobená bez pochybností práve v dôsledku nezákonného rozhodnutia. Samotná škoda, ani samotné nezákonné rozhodnutie ešte nezakladajú zodpovednosť štátu za škodu a tomu zodpovedajúce právo poškodeného na jej náhradu. Príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a škodou musí byť nielen tvrdená (domnelá), ale musí byť bezpečne preukázaná. Povinnosť tvrdenia (bremeno tvrdenia) a dôkazná povinnosť (dôkazné bremeno) zaťažuje toho účastníka, ktorého tvrdenie má byť preukázané, v tomto prípade žalobcu. Otázka príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím a konkrétnou škodou je síce v prvom rade otázkou skutkovou, pričom súd zisťuje jej existenciu, avšak záver, či v konkrétnom prípade je alebo nie je daná príčinná súvislosť je súčasne otázkou právnou, pretože súd tak robí záver o existencii jedného z predpokladov zodpovednosti štátu za škodu, pričom tento právny záver je závislý na skutkovom zistení. Ak príčinou vzniku škody bola iná skutočnosť, zodpovednosť štátu za škodu nenastane. Nemusí ísť pritom o jedinú príčinu, ale postačí, ak ide o jednu z príčin, ktorá sa podieľa na nepriaznivom následku toho, o odškodnenie ktorého ide a to o príčinu podstatnú. Z tvrdení pôvodne v žalobe označenej žalobkyne uvedených v žalobe podľa súdu prvej inštancie vyplynulo, že ujma, ktorá jej bola spôsobená v podobe zmenšenia majetku, nie je škodou, tak ako to má na mysli zákon č. 514/2003 Z. z.. Podľa súdu prvej inštancie však právnej predchodkyne žalobcu vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od povinného, ktorým je spoločnosť Sekier, s. r. o.. Rovnako nebolo podľa súdu prvej inštancie preukázané, že by predmetné nezákonné rozhodnutie bolo podstatnou príčinou vzniku „majetkového zmenšenia“ právnej predchodkyne žalobcu, spočívajúceho či už v zaplatení (súdnych) poplatkov v súvislosti so súdnymi konaniami, v súvislosti so splnením daňovej povinnosti, či zaplatení úhrad nájomného za neplatiacich nájomníkov. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku zdôraznil, že príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a zmenšením majetku musí byť priama a bezprostredná, čo v danom prípade splnené nebolo, preto žalobu v časti o zaplatenie sumy 22 554 € s príslušenstvom (ktorá zostala predmetom sporu po čiastočnom späťvzatí žaloby) zamietol (výrok č. III.).

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalobca odvolal a v odvolaní okrem iného (citácia príslušných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z., zákona č. 40/1964 Z. z. a zákona č. 182/1993 Z. z., popis genézy rozhodnutí v správnom konaní v súvislosti s rozhodnutiami Správy katastra Zvolen najprv o povolení vkladu vlastníckeho práva a neskôr o zamietnutí návrh na vklad, týkajúcich sa predmetnej veci) uviedol, že s rozsudkom súdu prvej inštancie nesúhlasí, považuje ho za nesprávny, nakoľko súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a tiež preto, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza podľa žalobcu z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP). Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie zamietol jeho návrh na prerušenie konania zo dňa 29.5.2017, tak toto rozhodnutie súdu prvej inštancie je neopodstatnené, pretože pred ukončením konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 10Er/308/2016 nie je podľa žalobcu možné vyriešiť otázku, či je nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci oprávnený, nakoľko právo na vydanie bezdôvodného obohatenia má prednosť pred právom na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, avšak v danom prípade nie je podľa žalobcu zrejmé, či sa v exekučnom konaní

podarí vymôcť „vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré bolo jeho právnej predchodkyni priznané právoplatným súdnym rozhodnutím“. Pokiaľ ide o výrok II. rozsudku súdu prvej inštancie, kde súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 27 400 € zastavil, žalobca v odvolaní uviedol, že okresný súd sa vôbec nezaoberal príslušenstvom žalovanej istiny vo výške 27 400 €, vo vzťahu ku ktorej konanie zastavil, pričom predmetom celej žaloby bola náhrada škody vo výške 49 954 € s príslušenstvom a s poukazom na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením. Pokiaľ ide o výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie, kde súd prvej inštancie žalobu v časti o zaplatenie sumy 22 554 € s príslušenstvom zamietol, žalobca v odvolaní uviedol, že podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci boli podľa jeho názoru v danom prípade splnené. Škoda, ktorá je riešená v tomto konaní vznikla pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím Katastrálneho úradu, Správa katastra Zvolen, ktorý na základe od počiatku absolútne neplatnej kúpnej zmluvy nezákonne zavkladoval rozhodnutím zo dňa 29. októbra 2008 č. V XXXX/XX vlastnícke právo I. H., rod. XXXX/XXXXXX, nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. k ZŠ č. XXX, XXX XX V. k bytu č. XX nachádzajúcemu sa na 4. poschodí vo vchode č. XX bytového domu so súpisným č. XXXX na ulici L. S. vo A. spolu so spoluvlastníckym podielom o veľkosti 7372/132520 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach obytného domu a spoluvlastníckym podielom o veľkosti 7372/132520 na pozemku, na ktorom je obytný dom postavený, pričom uvedené zavkladovanie bolo vykonané na základe Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 13. augusta 2008 medzi kupujúcou I. H., rod. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. k ZŠ č. XXX, XXX XX V., a predávajúcim SEKIER s. r. o., so sídlom Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen, IČO: 31692885, za kúpnu cenu 46 803,43 €, ktorá bola predávajúcemu, teda spoločnosti SEKIER, s. r. o., so sídlom Námestie SNP 41, 960 01 Zvolen, IČO: 31692885 poukázaná kupujúcou dňa 13. augusta 2008. Vzťah medzi príčinou a jej následkom je podľa žalobcu v tomto konkrétnom prípade bezpečne preukázaný a bezprostredný, a to z toho dôvodu, že v prípade prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti musí okrem toho, že zmluva je uzatvorená v písomnej forme byť zrealizovaný vo vzťahu k nej aj vklad do katastra nehnuteľností, pričom tento vklad má konštitutívne účinky, to znamená, že pri zmluvnom prevode vlastníctva k nehnuteľnosti, vyžaduje zákon existenciu dvoch právnych skutočností. Musí existovať právny dôvod nadobudnutia vlastníckeho práva a právny spôsob nadobudnutia vlastníctva k nehnuteľnosti. Vklad do katastra nehnuteľností nie je právny úkon, ale konštitutívny úradný zápis, ktorý je výsledkom správneho administratívneho rozhodnutia a ktorý časovo nasleduje až po uzavretí platnej zmluvy o prevode vlastníctva. Vlastnícke právo k bytu sa nadobúda až vkladom do katastra nehnuteľností, až tento vklad má konštitutívny charakter. Až právoplatné rozhodnutie správy katastra, ktoré povoľuje vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností má povahu samotnej právnej skutočnosti, ktorá spôsobuje, že platná zmluva o prevode vlastníctva k bytu sa stane účinnou, pričom až tým nadobúda vlastnícke právo k bytu nový vlastník. V oblasti nehnuteľností a takou je aj byt, platí intabulačný princíp, podľa ktorého vlastnícke právo vzniká až vkladom do katastra nehnuteľností. Keby podľa žalobcu nedošlo k nezákonnému rozhodnutiu Správy katastra Zvolen, musel by predávajúci - spoločnosť Sekier, s. r. o., automaticky v prípade nezavkladovania nehnuteľnosti, vrátiť celú kúpnu cenu, čo kupujúca (I. H.) uhradila za predmetný byt, aby sa vyhol podozreniu zo spáchania trestného činu podvodu na L. H.; nevznikla by teda škoda, nakoľko by nebol problém domôcť sa vrátenia peňazí. V nadväznosti na uvedené žalobca v odvolaní uviedol, že žalovaný, teda Správa katastra Zvolen, bol podľa § 31 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) povinný skúmať, či je prevodca oprávnený nakladať s bytom, t. j. či byt prevádza na nájomníka alebo či byt prevádza na iného ako nájomníka a či ide o byt, ktorý v čase prevodu nie je prenajatý na dobu neurčitú. Poukázal na to, že následne Správa katastra Zvolen dňa 18. 10. 2011 rozhodnutím č. V XXXX/XXXX rozhodla o tom, že zamietla návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, súvisiaci s Kúpnu zmluvou zo dňa 13. 08. 2008, pričom argumentovala rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/58/2010-59 zo dňa 24. 09. 2010 a taktiež rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 10Sžr/1/2011 zo dňa 08. 06. 2011 a v súvislosti s tým absolútnou neplatnosťou Kúpnej zmluvy zo dňa 13. 08. 2008. Zdôraznil, že „I. H. sa proti uvedenému zamietavému rozhodnutiu Správy katastra Zvolen odvolala“ a Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 26Sp/8/2011-29 zo dňa 18. júna 2012 „rozhodnutie Správy katastra Zvolen č. V XXXX/XXXX, predmetom ktorého bolo zamietnutie návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností súvisiaceho s Kúpnu zmluvou zo dňa 13. 08. 2008, ako vecne správne potvrdil“. Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1Sžr/146/2021 rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 26Sp/8/2011-29 zo dňa 18. 06. 2012 potvrdil, pričom v odôvodnení rozsudku uviedol, že vklad vlastníckeho práva k predmetnému bytu v prospech navrhovateľky I. V. bol vykonaný na základe absolútne neplatnej Kúpnej zmluvy zo dňa 13. 08. 2008. V nadväznosti na uvedené

poukázal žalobca v odvolaní na to, že existuje aj iné rozhodnutie NS SR, a to rozhodnutie NS SR zo dňa 08. 11. 2011, vydané v konaní vedenom na NS SR pod sp. zn. 1Sžr/10/2011, „ktoré je v absolútnom rozpore s vyššie citovaným rozhodnutím NS SR sp. zn. 10Sžr/1/2011 zo dňa 08. 06. 2011“, pretože najvyšší súd v konaní sp. zn. 1Sžr/10/2011 vychádzal v obdobnom prípade z relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy. V závere odvolania žalobca navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že podľa jeho názoru odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a náležite odôvodnený. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Zvolen napadnutého odvolaním žalobcu je zrejmé, že Okresný súd Zvolen sa veľmi podrobne vyjadril k jednotlivým žalobcom uplatňovaným nárokom a svoje závery aj podrobne a logicky vysvetlil. Pokiaľ ide o zamietnutie návrhu žalobcu na prerušenie konania, Okresný súd Zvolen sa podľa žalovaného s návrhom žalobcu na prerušenie konania vysporiadal správne a v dostatočnej miere a to v odseku 18. odôvodnenia svojho rozsudku. V uvedenej súvislosti žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že žalobca navrhol prerušiť predmetné súdne konanie vzhľadom na prebiehajúce exekučné konanie. Okresný súd Zvolen však v odôvodnení svojho rozsudku správne konštatoval, že predmetom exekučného konania je vymáhanie pohľadávky, to znamená, že exekučné konanie nemôže byť konaním, v ktorom sa rieši otázka, ktorú by v predmetnom súdnom konaní nebol Okresný súd Zvolen oprávnený riešiť. V uvedenej súvislosti žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zdôraznil, že sa s uvedenou argumentáciou Okresného súdu Zvolen v plnom rozsahu stotožňuje. Okresný súd Zvolen vo svojom rozsudku taktiež podľa žalovaného správne konštatoval, že medzi škodou, ktorej náhrady sa žalobca podanou žalobou domáha (pokiaľ by aj žalovaný preukázal jej existenciu) a konaním žalovaného nie je daná príčinná súvislosť. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci musia byť splnené kumulatívne, stačí ak nie je splnená čo i len jedna z podmienok vzniku tejto zodpovednosti a má to za následok, že táto zodpovednosť nie je daná. Pokiaľ ide o podmienky vzniku práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu ďalej uviedol, že predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sú: nezákonné rozhodnutie orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a škodou. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a vznikom škody zákon č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov ani zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov nevysvetľuje. Z rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 32/2007) vyplýva, že bez ohľadu na skutkové okolnosti individuálnej právnej veci (t. j. bez ohľadu na to, v čom malo spočívať protiprávne konanie a v čom mala spočívať škoda), nezákonné rozhodnutie orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup, prípadne protiprávny úkon musí byť priamou, bezprostrednou a nesprostredkovanou príčinou škody (bez ohľadu na to, či ide o skutočnú škodu alebo ušlý zisk); nestačí, ak ide iba o sprostredkovanú príčinou vzniku škody. Nezákonné rozhodnutie orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti za škodu podľa zákona č. 58/1969 Zb., resp. zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takej škode, ktorá bola priamo a nesprostredkované spôsobená práve týmto rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosť totiž nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite, keďže atribútom príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. V uvedenej súvislosti žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zdôraznil, že vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť bezpečne preukázaný a bezprostredný, čo konštatoval aj Ústavný súd Slovenskej republiky (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 177/08). Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ale otázkou skutkovou (zhodne s vyššie uvedeným vyložil pojem príčinná súvislosť Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v rozsudku zo dňa 28.10. 2010, sp. zn. 3Cdo 130/2010, ktorý síce nebol vydaný v právnej veci uplatňovania práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, avšak aj z neho je zrejмый ustálený výklad pojmu príčinná súvislosť v rozhodovacej praxi súdov Slovenskej republiky vo veciach uplatňovania nároku na náhradu škody). V nadväznosti na uvedené žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že „v právnej náuke sa uvádza, resp. zdôrazňuje, že je to žalobca, ktorý musí v konaní preukázať existenciu podmienok zodpovednosti žalovaného za škodu (vrátane existencie príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním a škodou), a teda nie žalovaný je ten, kto musí preukazovať, že za

škodu nezodpovedá“. Podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, resp. orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich, nie je daná táto zodpovednosť. V uvedenej súvislosti žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že existencia nezákonného rozhodnutia je len jednou z podmienok vzniku práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. Aby bola daná zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, musia byť súčasne splnené aj ostatné podmienky vzniku tejto zodpovednosti. Podľa žalovaného však v danom prípade nebola žalobcom preukázaná existencia škody, preto sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom a s argumentáciou Okresného súdu Zvolen. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu ďalej uviedol, že v zmysle súdnej praxe právo na vydanie bezdôvodného obohatenia má prednosť pred právom na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci. Uviedol, že Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej praxi (napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13. 02. 2013, sp. zn. II. ÚS 165/2012) konštatoval, že nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu štátu môže byť v občianskom súdnom konaní uplatnený až vtedy, ak žalobca nemohol dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto toto bezdôvodné obohatenie získal a je povinný ho vydať. Pokiaľ má účastník pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia, škoda mu ešte nevznikla, a preto nemôže byť daná zodpovednosť štátu za škodu podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Tento právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky je možné aplikovať aj vo vzťahu k právnej úprave zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci podľa zákona č. 514/2003 Z. z.. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na náhradu škody spočívajúcej v sume zaplatenej kúpnej ceny, ako aj úhrad nájomného za neplatiacich nájomníkov, žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že právnej predchodkyňi žalobcu nepochybne vzniklo právo na vydanie bezdôvodného obohatenia voči prevodcovi - spoločnosti Sekier, s. r. o., a to pokiaľ ide o sumu zaplatenej kúpnej ceny, resp. voči neplatiacim nájomníkom, namiesto ktorých právna predchodkyňa žalobcu platila úhrady súvisiace s nájmom bytu. Žalobca sa teda musí v prvom rade domáhať vydania bezdôvodného obohatenia od osôb, ktoré sa na jeho úkor, resp. presnejšie na úkor jeho právnej predchodkyne bezdôvodne obohatili. Tejto skutočnosti si bola zrejme vedomá aj právna predchodkyňa žalobcu, keď sama v žalobe uviedla, že žalobu podáva z dôvodu právnej istoty, v dôsledku plynutia premĺčacej doby pri náhrade škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci. V súvislosti so správnym poplatkom za návrh na vklad je potrebné podľa žalovaného uviesť, že poplatok za návrh na vklad sa nevracia, a to ani v prípade, keď je návrh na vklad zamietnutý. Poplatok za návrh na vklad sa musí zaplatiť bez ohľadu na výsledok konania o návrhu na vklad. Suma zaplateného správneho poplatku za návrh na vklad teda nemôže byť považovaná za škodu. Čo sa týka sumy zaplatenej dane, žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v rámci svojej rozhodovacej praxe konštatoval, že suma zaplatenej dane nie je škoda - je to plnenie povinností, ktoré vyplývajú z predpisu spadajúceho do oblasti verejného (daňového) práva, preto nemôže byť škodou v zmysle zákona č. 58/1969 Zb.. Vo vzťahu k poplatkom, ktoré mal žalobca, resp. presnejšie jeho právna predchodkyňa zaplatiť v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 11C/ 145/09 a pod sp. zn. 8C 172/09, žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zdôraznil, že v týchto konaniach si mal žalobca, resp. presnejšie jeho právna predchodkyňa uplatniť právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Zdôraznil, že ani tieto súdne poplatky nemožno považovať za škodu, ktorá vznikla žalobcovi v príčinnej súvislosti s vyššie uvedeným rozhodnutím Správy katastra Zvolen. Pokiaľ žalobca v odvolaní uvádza, že bez uplatnenia intabulačného princípu by k žiadnemu prevodu vlastníckeho práva nedošlo a teda kúpna zmluva by bola okamihom vydania rozhodnutia Správy katastra Zvolen o nezavkladovaní nového vlastníka, od počiatku absolútne neplatná a predávajúci by bol povinný okamžite vrátiť kupujúcemu zaplatenú kúpnu cenu, žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že rozhodnutie niekdajšej Správy katastra Zvolen o zamietnutí návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností nespôsobovalo neplatnosť príslušnej kúpnej zmluvy. Občiansky zákonník, resp. osobitné zákony ustanovujú, kedy je právny úkon neplatný, pričom zo žiadneho ustanovenia žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by rozhodnutie správy katastra, resp. teraz okresného úradu, o zamietnutí návrhu na vklad malo za následok neplatnosť právneho úkonu, na základe ktorého bol podaný návrh na vklad, ktorý bol zamietnutý. Čo sa týka tvrdení žalobcu smerujúcich k predmetnému rozhodnutiu Správy katastra Zvolen a k nezákonnosti tohto rozhodnutia, žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že nezákonnosť predmetného rozhodnutia Správy katastra Zvolen nebola a nie je medzi stranami sporu sporná, keďže predmetné rozhodnutie Správy katastra Zvolen bolo zrušené rozhodnutím príslušného súdu. V uvedenej súvislosti žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že sa preto nebude k daným skutočnostiam uvádzaným žalobcom v odvolaní bližšie vyjadrovať. „Ak žalobca v odvolaní uvádza, že pokiaľ by Správa

katastra Zvolen vydala hneď rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad, musel by predávajúci hneď vrátiť kúpnu cenu, tak žalovaný považuje za potrebné poukázať na argumentáciu Okresného súdu Zvolen uvedenú v odseku 20. odôvodnenia jeho rozsudku (str. 13. a str. 14. odôvodnenia rozsudku)“. V nadväznosti na uvedené žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zdôraznil, že vo vzťahu k uvedenému tvrdeniu žalobcu sa Okresný súd Zvolen dostatočne, logicky a vecne správne v odôvodnení svojho rozsudku vyjadril. V závere vyjadrenia k odvolaniu žalobcu žalovaný navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Zvolen ako vecne správny potvrdil a žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalobcu, ktorý v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP), a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

6. Podľa § 3 ods. 1 písm. a/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím. Podľa ods. 2, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

7. Podľa § 4 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.

8. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

9. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Podľa ods. 3, ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

10. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

11. Podľa § 28 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky je ústredným orgánom štátnej správy pre geodéziu, kartografiu a kataster nehnuteľností.

12. Po prejednaní odvolania žalobcu odvolací súd uvádza, že sa v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, konštatuje správnosť jeho dôvodov a na zdôraznenie správnosti odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie dopĺňa nasledovné: pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod uplatnený žalobcom v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP), tak uvedenú odvolaciu námietku žalobcu považuje

odvolací súd za neopodstatnenú, pretože z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva aké dôkazy súd prvej inštancie za účelom zistenia skutkového stavu vykonal, ako vykonané dôkazy vyhodnotil a k akým skutkovým záverom na základe vykonaných dôkazov dospel. Žalobca v odvolaní vo vzťahu k uvedenému odvolaciemu dôvodu neuviedol žiadne konkrétne pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by nasvedčovali tomu, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie trpí skutkovými vadami, preto odvolací súd uvedenú odvoláciu námietku žalobcu posúdil za neopodstatnenú, nemajúcu oporu v stave, ktorý sa týka skutkových zistení, na ktorých súd prvej inštancie založil následne právne závery, premietnuté do výrokovej časti odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

13. Z obsahu odvolania žalobcu vyplýva, že žalobca v odvolaní tiež namietal, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP), keď a) súd prvej inštancie návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol, keď b) pri zastavení konania na základe čiastočného späťvzatia žaloby súd prvej inštancie nerozhodol aj o príslušenstve pohľadávky dotknutej čiastočným späťvzatím žaloby a keď c) súd prvej inštancie žalobu v časti o zaplatenie sumy 22 554 € s prísl. zamietol.

14. Pokiaľ teda žalobca súdu prvej inštancie v odvolaní vytyka, že jeho rozhodnutie o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania, ktorý bol súdu prvej inštancie doručený dňa 29. 05. 2017, premietnuté do výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, tak odvolací súd uvádza, že podľa ust. § 162 ods. 1 písm. a/ CSP (ktorým súd prvej inštancie odôvodnil zamietnutie návrhu na prerušenie konania) „súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť“. Súd prvej inštancie vychádzajúc zo správnej interpretácie a aplikácie uvedeného ustanovenia v odseku 18. odôvodnenia svojho rozsudku uviedol, že „predmetom exekučného konania (do skončenia ktorého navrhol žalobca podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 29. 05. 2017 konanie vo veci náhrady škody prerušiť) je vymáhanie pohľadávky (na podklade právoplatného na vykonateľného exekučného titulu), teda v exekučnom konaní sa už nerieši žiadna skutková, či právna otázka, ktorú by súd nebol oprávnený v tomto konaní (o náhradu škody) riešiť a od ktorej by malo závisieť rozhodnutie súdu v tejto veci, ale sa vymáha pohľadávka žalobcu, priznaná právnej predchodkyňi žalobcu z titulu bezdôvodného obohatenia právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím.

15. Pokiaľ žalobca súdu prvej inštancie v odvolaní ďalej vytyka, že jeho rozhodnutie v časti týkajúcej sa čiastočného zastavenia konania (výrok II.) vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože súd prvej inštancie pri čiastočnom zastavení konania na základe čiastočného späťvzatia žaloby (predneseného žalobcom do Zápisnice o pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 03. 04. 2019) v rozpore s ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka nerozhodol aj o príslušenstve tej časti žalovanej sumy, ktorá bola dotknutá čiastočným späťvzatím žaloby, nakoľko „celá žaloba bola na náhradu škody vo výške 49 954 € s príslušenstvom“, odvolací súd uvádza, že z obsahu Zápisnice o pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 03. 04. 2019 (č. I. 347 spisu) vyplýva, že žalobca uviedol: „žiadam, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť čiastku 22 554 € spolu s príslušenstvom v znení tak, ako je vyčíslené na strane 21 a 22 žaloby, v prevyšujúcej časti beriem žalobu späť z dôvodu, že uvedená čiastka bola vymožená od podania žaloby v exekučnom konaní“. Súd prvej inštancie teda pri čiastočnom zastavení konania nerozhodol v rozpore s ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pretože v súlade s ust. § 144 a ust. § 145 CSP o čiastočnom zastavení konania rozhodol tak, ako to vyplýva zo Zápisnice o pojednávaní konanom na súde prvej inštancie dňa 03. 04. 2019 v rozsahu dotknutom čiastočným späťvzatím žaloby.

16. Pokiaľ žalobca súdu prvej inštancie v odvolaní vytyka, že jeho rozhodnutie premietnuté do výroku III., ktorým žalobu v časti o zaplatenie sumy 22 554 € s prísl. zamietol vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie v súlade s právnym názorom NS SR vyjadreným v uznesení sp. zn. 6Cdo 184/2018 z 28. 05. 2020 v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca v danom prípade nepreukázal v súlade so zákonnou úpravou náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. splnenie všetkých podmienok priznania nároku na náhradu škody, ktorými sú a) nezákonné rozhodnutie, b) vznik škody, c) príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody, ktoré musia byť splnené kumulatívne. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že v odôvodnení vyššie citovaného uznesenia NS SR sp. zn. 6Cdo/184/2018 z 28. 05. 2020 najvyšší súd uviedol: „vec prejednávajúci senát 6C (6Cdo) zotrváva na stanovisku, podľa ktorého nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci (nesprávnym úradným

postupom orgánu verejnej moci) môže byť v občianskom súdnom konaní úspešne uplatnený až vtedy, ak žalobca nemohol dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z titulu bezdôvodného obohatenia voči tomu, kto tento prospech (bezdôvodné obohatenie) získal a je povinný ho vydať. Pokiaľ má žalobca pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči osobe odlišnej od štátu, škoda mu ešte nevznikla, a preto nemôže byť daná zodpovednosť štátu za škodu podľa zákon č. 514/2003 Z. z.. Existencia pohľadávky na vydanie bezdôvodného obohatenia vylučuje vznik škody ako majetkovej ujmy, a tým aj konkurenciu právnej úpravy zodpovednosti za škodu s právnou úpravou bezdôvodného obohatenia. V súvislosti s prezentovaným názorom treba akceptovať, že náhrada škody z výkonu verejnej moci proti štátu nemá povahu všeobecného inštitútu, ktorý by ako jediný reparoval všetky potencionálne škody vzniknuté poškodenému. Nemožno preto pripustiť, aby sa poškodení domáhali náhrady škody priamo proti štátu bez toho, aby sa aspoň pokúsili vymôcť dlžné peniaze od toho, kto sa na ich úkor, a to prípadne aj za pričinenia štátu bezdôvodne obohatil“.

17. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie (stotožňujúc sa s jeho odôvodnením) podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil konštatujúc, že súd prvej inštancie správne v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na to, že právnej predchodkyňi žalobcu bola právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 12C/218/2011 zo dňa 07. 10. 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1547/2014 zo dňa 10. 03. 2016 priznaná voči spoločnosti Sekier, s. r. o. (predávajúcemu) titulom vydania bezdôvodného obohatenia v súvislosti s uzatvorením Kúpnej zmluvy zo dňa 13. 08. 2008 (uzatvorenej medzi právnou predchodkyňou žalobcu a spoločnosťou Sekier, s. r. o.), ktorá bola vyššie popísanou rozhodovacou činnosťou súdov v správnom konaní posúdená ako absolútne neplatná, pohľadávka, ktorá je predmetom vymáhania v exekúcii vedenej súdnym exekútorom JUDr. R. Y. so sídlom Exekútorského úradu vo Zvolene pod sp. zn. Ex 2523/16, preto v súlade s citovaným rozhodnutím NS SR sp. zn. 6Cdo/184/2018 z 28. 05. 2020 súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalobu v časti o zaplatenie sumy 22 554 € s prísl. zamietol, pretože pokiaľ má žalobca pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči osobe odlišnej od štátu, škoda mu nevznikla, a preto nemôže byť daná zodpovednosť štátu za škodu podľa zákon č. 514/2003 Z. z..

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože žalovanému preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).